

på tal, desto svårare skall det blifva att motsätta sig så billiga och berättigade sträf-
vanden, som dem jag här sökt antyda och utveckla, får jag värdsamt föreslå:

att Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t anhålla att, jemte det
embetsverk och myndigheter anbefallas att vid affattandet af
sina beslut begagna en redigare och för lättare uppfattning af
besluten tjenligare uppställning än den nu brukliga, och att un-
derlåta alla af målens beskaffenhet ej påfordrade, till tidsutdrägt
och onödig omgång för parterna ledande formaliteter, Kongl.
Maj:t måtte täckas tillse, att såväl härutinnan som i öfrigt
ärendenas behandling hos embetsverk och myndigheter måtte i möj-
ligaste mån förenklas, till vinnande af större skyndsamhet äfven-
som den nedsättning i statsutgifterna, som genom indragning af
obehöfliga tjenster kunde vinnas.

Om remiss af denna motion till vederbörligt Utskott anhålles värdsamt.

Stockholm den 24 Januari 1871.

J. W. Lundqvist.
från Skaraborgs län.

N:o 18.

Herr S. Brolin, från Skaraborgs län: *Om efterskänkande af den klan-
dertalan, som å Kongl. Maj:ts och Kronans vägnar blifvit
anställd mot ett af Emma Ulrika Welin upprättadt testamente.*

I tvist emellan advokatfiskalen i Kongl. Maj:ts och rikets Kammar-kollegium,
å ena, samt Löjtnanten C. Th. Ahlberg m. fl., å andra sidan, om klander å ett
af ogifta Emma Ulrika Welin upprättadt testamente, har, sedan Kåkinds häradsrätt
genom utslag den 1 Mars 1869 ansett sig icke kunna, på instämning af Kongl. Maj:t

och Kronan, upptaga målet till pröfning, Kongl. Maj:t genom nådig dom den 31 December 1870 fastställt dess och rikets Göta hofrätts den 28 Januari 1870 gifna dom, hvårigenom Kongl. hofrätten förklarar Kongl. Maj:t och Kronan berättigad till klandertalan emot testamentet och derföre visat målet åter till häradsrätten.

Af handlingarne i detta mål upplyses, att Emma Welin icke efterlemnad någon känd arfvinge, och att Kronans anspråk genom bemälda advokatfiskal på Emma Welins qvarlåtenskap grundar sig på rättighet till dana-arf; men då, genom Rikets Ständers och Riksdagens bemedling, dana-arf vid flera tillfällen blifvit efterskönt, och omständigheterna i detta mål finnas fullt jemförliga med de bevekande skäl, som förut föranledt Kronan att nedlägga sin rätt till dana-arf, isynnerhet som de fleste af testamentstagarne befinna sig i ytterst knappa vilkor; så får jag ödmjukast föreslå:

att Riksdagen behagade medgifva, att omförmälda, å Kongl. Maj:ts och Kronans vägnar väckta klandertalan måtte få förfalla, under vilkor att åklagaren tillkommande anmärknings-procent må ur Emma Welins bo utgå.

De handlingar, som jag har äran i och för denna motion bifoga, äro:

ofvannämnda Kongl. Maj:ts dom,

bouppteckning efter Emma Welin,

af Emma Welin upprättadt testamente samt utdrag af domböcker, hållna hos rådhusrätten i Falköping den 17 Juni 1867 samt hos rådhusrätten i Marstrand den 17 och 28 Juni 1867.

Stockholm den 25 Januari 1871.

S. Brolin,

från Skaraborgs län.